

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

luty 2013

92

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie – Zamość 12.06.1999*) „Zwracamy nasz wzrok ku Bogarodzicy i wołamy do Niej słowami Elżbiety: "Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana" (Łk 1,45). Błogosławiona jesteś Maryjo, Matko Odkupiciela. Prowadź nas Twoją wiarą w ten nowy czas, który się przed nami otwiera. I bądź z nami wraz z Twoim Synem, Jezusem Chrystusem, który sam chce być dla nas Drogą, Prawdą i Życiem”.

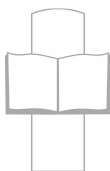
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

NARODZIŁ SIĘ Z MARYI PANNY

PROWADZĄCY: W kolejnym miesiącu Roku Wiary zatrzymamy się nad tajemnicą narodzenia się Jezusa, Syna Bożego, z Najświętszej Maryi Panny. Nasz Wieczór przypada w dzień, które jest świętem Ofiarowania Pańskiego i zarazem świętem maryjnym, które w Polsce nazywamy świętem Matki Bożej Gromniczej. Po raz ostatni śpiewamy kolędy, w których nie tylko czcimy Dziecię Jezus, ale też zastanawiamy się głębiej nad tym zadziwiającym faktem, że Bóg przyjął ciało z Maryi Dziewicy. Rozpocznijmy wspólną modlitwę oddaniem się Matce Boga i naszej Matce. Powierzmy Jej szczególnie wszystkie osoby konsekrowane, które z woli bł. Jana Pawła II właśnie dziś mają swoje święto.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Rozkwitnęła się Lilija* albo *Pan z nieba i z łona Ojca przychodzi* lub *Pójdźmy wszyscy do stajenki*..

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu św. Pawła do Galatów: „Jak długo dziedzic jest nieletni, niczym się nie różni od niewolnika, chociaż jest właścicielem wszystkiego. [...] Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupić tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo”. (Ga 4, 1-5).

PROWADZĄCY: Nowy Testament nie mówi wiele o macierzyństwie Maryi, ale mówi wszystko, co potrzebne, byśmy poznali prawdę o tym, że prawdziwy Bóg narodził się „z niewiasty”. Dlatego też uświadamiamy sobie, jak wiele zawdzięczamy Maryi, która zrodziła Chrystusa, przyjmując Go najpierw przez wiarę w swym sercu. Posłuchajmy nauki Katechizmu Kościoła Katolickiego, który jest jednym z największych dzieł pontyfikatu Jana Pawła II, i rozważajmy słowa Ojca Świętego, które wypowie-

dział, pielgrzymując do Ojczyzny. Niech ożywi się w nas zadziwienie dla wielkich dzieł Bożych. Niech nasze serca przylgną z jeszcze większą ufnością do Maryi, tak zwyczajnej młodej kobiety, a tak niezwyklej mistrzyni wiary i zawierzenia. To Jej Pan Bóg zaufał aż tak, że poprosił Ją o zgodę na Wcielenie Słowa Bożego w Jej ludzkim ciele.

LEKTOR: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (*nm. 488*): „Zesłał Bóg Syna swego”, lecz by „utworzyć Mu ciało”, chciał wolnej współpracy stworzenia. W tym celu Bóg odwiecznie wybrał na Matkę swego Syna córkę Izraela, młodą Żydówkę z Nazaretu w Galilei, Dziewicę poślubioną „mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja”. Było zaś wolą Ojca miłosierdzia, aby Wcielenie poprzedziła zgoda Tej, która przeznaczona została na matkę, by w ten sposób, podobnie jak niewiasta przyczyniła się do śmierci, tak również niewiasta przyczyniła się do życia”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*cd. n. 490*) „Aby być Matką Zbawiciela, „została obdarzona przez Boga godnymi tak wielkiego zadania darami”. W chwili Zwiastowania anioł Gabriel pozdrowia Ją jako „pełną łaski”. Istotnie, by móc dać dobrowolne przyzwolenie wiary na zapowiedź swego powołania, było konieczne, aby Maryja była całkowicie przeniknięta przez łaskę Bożą”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*n. 495*): „Maryja, nazywana w Ewangeliach „Matką Jezusa”, już przed narodzeniem swego Syna jest ogłoszona przez Elżbietę, pod natchnieniem Ducha Świętego, „Matką mojego Pana”. Istotnie, Ten, którego poczęła jako człowieka z Ducha Świętego i który prawdziwie stał się Jej Synem według ciała, nie jest nikiem innym jak wiecznym Synem Ojca, drugą Osobą Trójcy Świętej. Kościół wyznaje, że Maryja jest rzeczywiście *Matką Bożą (Theotokos)*”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*n. 501*): „Jezus jest jedynym Synem Maryi. Macierzyństwo duchowe Maryi rozciąga się jednak na wszystkich ludzi, których Jezus przyszedł zbawić: Maryja zrodziła „Syna, którego Bóg ustanowił ‘pierworodnym między wielu braćmi’, to znaczy między wiernymi, w których zrodzeniu i wychowywaniu współdziała swą miłością macierzyńską”.

WSZYSCY: Śpiewają kolędę, np. *Dlaczego dzisiaj wśród nocy dnieje* lub *Anioł pasterzom mówił*.

LEKTOR: Z przemówienia podczas Liturgii słowa (Częstochowa 4 czerwca 1997 – nagranie): „Archanioł Gabriel, posłany przez Boga do Nazaretu, do Maryi Dziewicy, pozdrowia Ją tymi słowami, które stały się najczęściej chyba odmawianą modlitwą - „Zdrowaś Maryjo”: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, «błogosławiona jesteś między niewiastami» (...) znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus”. A kiedy Maryja pyta anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”, anioł jej odpowiada: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym”. Odpowiedź Maryi: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie

według twego słowa!". W ten sposób Słowo Przedwieczne stało się Ciałem. Jednorodzony Syn Boży stał się Człowiekiem, przyjmując ludzką naturę w łonie Niepokalanej Dziewicy z Nazaretu".

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z przemówienia podczas Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa 15 sierpnia 1991 – *nagranie*): „W dzisiejszą uroczystość pragniemy zwrócić się w sposób szczególny do Tej, którą nade wszystko prowadził Duch Boży – do Maryi. Pozdrawiamy Ją jako umiłowaną Córkę Boga Ojca, która została wybrana na ludzką Matkę Słowa-Syna Bożego. Pozdrawiamy Maryję jako Tę, która to odwieczne wybranie przyjęła, wydając na świat Jezusa Chrystusa za sprawą Ducha Świętego: Dziewica z Nazaretu. Uwierzyła, że to, co niepodobna u ludzi, możliwe jest dla Boga [...]. Te słowa, które Maryja usłyszała przy zwiastowaniu w Nazarecie, spełniły się w sposób przedziwny. Poczynając od betlejemskiej nocy narodzenia Jezusa aż po krzyż na Golgocie, poprzez wielkanocny poranek zmartwychwstania aż do dnia Pięćdziesiątnicy. Na tych wszystkich etapach ziemskiego pielgrzymowania Maryja coraz głębiej poznawała, jak "wielkie rzeczy uczynił Jej Wszechmocny". A wszystkie te "wielkie rzeczy", *magnalia Dei*, doznają we wniebowzięciu jakby ostatecznego zwieńczenia. Maryja wstępuje jako Oblubienica Ducha Świętego w dom najwyższych przeznaczeń człowieka. W przybytku Trójcy Przenajświętszej jest Jej wieczyste mieszkanie. Tu zaś, na ziemi, "błogosławioną nazywają Ją wszystkie pokolenia". I my także w naszej szczególnej wspólnocie młodych głosimy Maryję błogosławioną między niewiastami, oddając w ten sposób najwyższą cześć Jednorodzonemu Synowi Ojca, który stał się błogosławionym owocem Jej żywota. W Nim wszakże "otrzymaliśmy wszyscy przybrane synostwo"".

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Słuchając Ojca Świętego patrzyliśmy na Maryję, która została wybrana na Matkę Syna Bożego. Rozważając IV tajemnicę różańca: ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni, zatrzymajmy się nad słowami, którymi św. Łukasz opisał postawę Maryi i Józefa: „A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono” (Łk 2, 33). Głęboka wiara nie wyklucza zdziwienia, wręcz odwrotnie. Prośmy o łaskę takiej wiary, która jest świeża i potrafi się zdumiewać dziełami Bożymi także w naszym życiu.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają kolędę, np. *Jezusa narodzonego wszyscy witajmy* albo *Do Betlejem pełni radości*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Za każdym razem, gdy odmawiamy modlitwę *Zdrowaś, Maryjo* rozważamy tę tajemnicę wiary: że Syn Boży narodził się z Maryi. W 1983 roku Ojciec Święty zachęcał, by to rozważanie pobudzało do korzystania ze skarbów Odkupienia, które Kościół otwiera szczególnie otwierał z racji jubileuszu Odkupienia, ze skarbów pojednania i odpuszczenia. Również Rok Wiary jest takim

otwarcie skarbcza Kościoła. Jak korzystamy z tej okazji? Czy staram się o uzyskanie związanych z nim odpustów? Jak przeżywam Sakrament pokuty; czy staram się jednać nie tylko z Bogiem, lecz także z ludźmi, z którymi żyję na co dzień?

LEKTOR: Z homilii podczas Nieszporów Maryjnych (Góra św. Anny 21 czerwca 1983 – *nagranie*): „Rozważajcie w tym roku z pogłębioną wiarą tajemnicę owego "narodzenia z Niewiasty", które dało początek naszemu Odkupieniu. I starajcie się ze szczególną nadzieją przenikać niezgłębione skarby Odkupienia, które Kościół w tym roku otwiera przed całym Ludem Bożym, aby z nich czerpał odpuszczenie i pojednanie. Starajcie się więc o odpuszczenie grzechów, a także i odpuszczenie kar doczesnych, na ile to możliwe przy właściwym usposobieniu wewnętrznym. Starajcie się czerpać również pojednanie: przede wszystkim coraz głębsze pojednanie z Bogiem samym w Jezusie Chrystusie i za sprawą Ducha Świętego, równocześnie zaś pojednanie z ludźmi, bliskimi i dalekimi - obecnymi na tej ziemi i nieobecnymi. Ziemia ta bowiem wciąż potrzebuje wielorakiego pojednania, Synowie i Córki tej ziemi! Nie przestawajcie żyć tą wiarą, że Bóg zesłał Syna swego zrodzonego z Niewiasty... abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo, synostwo Boże. Synowie i Córki tej ziemi! Nie przestawajcie trwać w synostwie Bożym, które mamy od Jezusa Chrystusa - ukrzyżowanego i zmartwychwstałego - za sprawą Ducha Świętego. Synowie i Córki tej ziemi! Nie przestawajcie nigdy wołać (w języku, który był językiem waszych przodków) - nie przestawajcie nigdy wołać do Boga: *Abba, Ojcze! Amen*”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Prośmy gorąco, by Duch Święty, z którego mocy Maryja stała się Matką Jezusa, nie przestawał napełniać swą mocą cały Kościół i każdego z nas.

Wszyscy: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, prosimy o pojednanie chrześcijan. Niech maryjne tajemnice naszej wiary nigdy nie będą pretekstem podziału.
- Duchu Święty, prosimy o radość wiary dla wszystkich osób konsekrowanych. Niech ich oddanie się Bogu będzie coraz piękniejsze.
- Duchu Święty, prosimy o żarliwe przeżywanie Roku Wiary. Niech nie przestaje nas zadziwiać i zachwycać Twoje dzieło stworzenia, odkupienia i uświęcenia człowieka.
- Duchu Święty, prosimy o dar patrzenia na bliźniego w świetle wiary. Niech inność drugiego człowieka będzie dla nas tajemnicą, którą umiemy przyjąć z autentycznym szacunkiem.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Totus Tuus*.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka